

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 482/2024
16.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Биљане Синановић, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Бранка Лукача и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Бранка Лукача, адвоката Милана Алановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К-165/19 од 21.04.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-881/23 од 09.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 16.04.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бранка Лукача, адвоката Милана Алановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К-165/19 од 21.04.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-881/23 од 09.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К-165/19 од 21.04.2023. године, оглашени су кривим окривљени Коста Француски и окривљени Бранко Лукач, да су извршили по једно кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђени су на казне затвора у трајању од по 3 године у које им се урачунава време за које су лишени слободе у периоду од 17.05.2019. године до 19.05.2019. године. Истом пресудом окривљени су обавезани да снесу трошкове кривичног поступка и на основу члана 246. став 7. Кривичног законика од окривљеног Косте Француски одузети су предмети, а све како је то ближе одређено у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1-881/23 од 09.11.2023. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, жалба браниоца окривљеног Косте Француског и заједничка жалба бранилаца окривљеног Бранка Лукача и пресуда Вишег суда у Новом Саду К-165/19 од 21.04.2023. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Бранка Лукача, адвокат Милан Алановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да се побијане пресуде укину и списи предмета врате првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или исте преиначе, тако да се окривљеном изрекне блажа кривична санкција.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Бранка Лукача, адвокат Милан Алановић наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона на тај начин што је окривљени правноснажним пресудама оглашен кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика иако радња извршења описана у изреци првостепене пресуде не садржи битна обележја кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика, већ евентуално из садржине описа радње произилази кривично дело из члана 246. став 2. или кривично дело из члана 246а став 1. Кривичног законика, ово стога што по наводима браниоца окривљени Бранко Лукач је неовлашћено узгајао психоактивну конопљу из које се добија опојна дрога и држао је 20 грама опојне дроге марихуане за сопствене потребе, чиме суштински указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП.

Овакви наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног од стране Врховног суда оцењени су као неосновани.

Из списка предмета утврђује се да је оптужним актом и првостепеном пресудом којом је окривљени Бранко Лукач оглашен кривим истом стављено на терет да је „... способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, у стању када је могао да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, неовлашћено производио и ради продаје, а делом и за своје потребе држао супстанцу канабис, тзв. марихуану која садржи ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3% које је Правилником о утврђивању психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник РС“, бр. 29/19 од 121/19) проглашен за опојну другу... на начин што је адаптирао просторије у сврху производње исте, поставивши боксове са осветљењем, дигиталним мерачем температуре и влажности и вентилационим системима, ради бржег раста биљака канабиса, те је потом посадио семенке канабиса, које биљке је онда обрађивао, заливао и прихрањивао хемијским средствима, а кад довољно сазру, убирало и вршио сушење и уситњавање...“

Одредбом члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ), прописано је да кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје

купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

У радњама окривљеног Бранка Лукача наведеним у изреци првостепене пресуде се, по налажењу Врховног суда, стичу сва објективна и субјективна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и то како објективна обележја која се односе на радњу извршења коју је предузео окривљени, тако и субјективна обележја кривичног дела која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљеног која укључује и свест о забрањености дела. Како описане радње које је окривљени предузео садрже сва субјективна и објективна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, а како су то правилно закључили нижестепени судови, то су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић